

Klaidonis

G C G
Tu dziedāji tik patīkami jauki
G C G
Un tavas lūpas vārdus runāja
G C G
Kas iespiedās man sirdī dziļi, dziļi
Un dvēseles mieru manim laupīja.

Es labprāt tev pie kājām zemē mestos,
Un tavas sārtas lūpas skūpstītu.
Un mīļi, mīļi tavus vaigus glāstot,
Es teiktu- Esmu tavs uz mūžību.

C G C G
Bet nē, ak nē, vai iespējams tas būtu,

D
Ka gūtu tevi apkārtstaigulis,

C G C G C
Es nēzinādam vienmēr tālu klīstu

G D G
Un sirds man sāp, ka esmu klaidonis.

Pa Dzimteni es apkārt klistot skumstu,
Un serojos pēc dailas meitenes,
Kas mani redzeja, bet nesaprata,
Del savas bagatības iedomam.

Es klistot vienu parliecību guvu,
Ka mainas iedomas pret sajutam,
Ka mīlestība parversh bagatību,
Un mīlas ziedos iedomība irst.....